సుబ్బారావు – శోభనముహూర్తే...

– బేతనపల్లి బోస్, Fairlawn, NJ

సుబ్బారావుకి ఆ రోజు వుదయంనుండి కాళ్ళు నేలమీద నిలబడటంలేదు. ఎంతో ఆనందంగా ఉంది. ఉద్వేగంతో ఊగిపోతున్నాడు. ఊహల్లో తేలిపోతున్నాడు.

లేస్తూనే హుషారుగా గెంతేసాడు సుబ్బారావు. బెడ్‌షీట్స్, పిల్లో కేసెస్ మార్చాడు. బెడ్ చాలా నీట్‌గా సర్దాడు. కాస్తదూరంగా వెళ్లి ఓవరాల్‌గా చెక్ చేశాడు. సంతృప్తిగా చూశాడు. చకచకా కాలకృత్యాలు కావించాడు. స్టైన్స్‌లేకుండా సింక్, బాత్‌టబ్ శుభ్రం చేశాడు. నిన్న సాయంత్రమే యిల్లు వాక్యూమ్ చేశాడు. వుంటున్న ఒక బెడ్‌రూమ్ అపార్టమెంటును కలియజూసి టచ్‌అప్స్‌యిచ్చాడు, యిల్లు నీట్, ఒళ్లు నీట్, బెడ్ నీట్. బ్రేక్‌ఫాస్ట్ చేస్తూ ముసిముసిగా నవ్వుకుంటూనే వున్నాడు. రేపటి బ్రేక్‌ఫాస్ట్ ఏమిటయివుంటుందో? ఈరోజుకి రేపటికి ఎంత తేడా! ఎలాగో బ్రేక్‌ఫాస్ట్ అయిందనిపించి డిషెస్ చేసి కిచెన్ క్లీన్‌గా సర్దాడు. యింటిపని అయినా వంటపని అయినా పి.హెచ్.డి. లెవల్లో ఆలోచన చేస్తాడు. పద్ధతి ప్రకారం చేస్తాడు. సుబ్బారావుకి నీట్‌గా స్ట్రైట్‌గా వుండటం అంటే ఎంతో యిష్టం.

చక్కగా డ్రెస్ చేసుకొని స్మార్ట్‌గా తయారయ్యాడు. ఒకటికి రెండుసార్లు అద్దంలో చూసుకున్నాడు. యింటికి తాళంపెట్టి కార్ స్టార్ట్ చేశాడు.

పనికి వెళ్ళాడేగాని పనిమీద ధ్యాస కుదరటంలేదు. మనసుకు నిలకడలేదు. సాయంత్రంకోసం ఎదురుచూస్తున్నాడు. ఎప్పటికప్పుడు టైమ్ చూసుకుంటూనేవున్నాడు. ఎలా అయితేనేం మధ్యాహ్నం ఒంటిగంట అయింది. ఫోన్ తీసుకొని ఏర్ యిండియాకి కాల్ చేశాడు. అరైవల్ మెసేజి విన్నతరువాత హుషారుగా సన్నగా ఈలవేశాడు. ముందుగా పర్మిషన్ తీసుకున్నట్లు రెండుగంటలవరకూ పనిలో గడిపి, కోవర్కర్స్‌కి గుడ్ వీకెండ్ చెప్పి గరాజ్‌వైపు నడిచాడు.

ఏర్‌యిండియా ఫ్లైట్ అనుకున్న టైముకి రావటంలో ప్రత్యేకత లేదు. అలారావటం యించుమించుగా రోజూ జరుగుతున్నదే. కానీ ఈ రోజు ఫ్లైట్‌లో సావిత్రి వస్తుంది. అదే ప్రత్యేకత. సావిత్రి, సుబ్బారావులు భార్యాభర్తలు. పెళ్ళై రెండున్నర సంవత్సరాలు. వీసా రావటంతో సావిత్రి మొదటిసారిగా యు.ఎస్.ఏ రావటమేకాదు, పర్మనెంటుగా సుబ్బారావు జీవితంలోకి రాబోతోంది. రాబోయే శ్రీమతికి స్వాగతం పలుకుదామని జేఎఫ్‌కేకి పరుగుపరుగన (అంటే కారు కాస్త స్పీడుగా తోలాడు) వచ్చాడు. ట్రాఫిక్ జామ్‌లో చిక్కుకుని ఏడ్చేబదులు, కాస్త తొందరగానే బయలుదేరటం వల్ల అరైవల్ టైమ్‌కి ముందుగానే ఏర్‌పోర్ట్ చేరటంతో ఎంతో హాయి ఫీల్ అయ్యాడు. సుబ్బారావులో ఆనందం, ఆత్రం చోటుచేసుకున్నాయి.

చకచకా నడుచుకుంటూ టీవి డిస్ప్లే స్క్రీన్ దగ్గరకు వెళ్ళాడు. అరైవల్ మెసేజ్ చదివాడు. ఆన్ టైమ్. హాయిగా గాలి పీల్చుకుంటూ చుట్టూ బిగించిన అద్దాలలోనుండి అరైవల్ గేట్స్ వైపు దృష్టిసారించి, వ్యూ బాగున్న ప్లేస్ సెలెక్ట్ చేసుకొని, స్టాండింగ్ పొజిషన్‌లో సెటిల్ అయిపోయాడు. ఐదు నిముషాలు గడిచాయి. ఆయాసంవల్ల పెరిగిన హార్ట్‌బీట్ నార్మల్‌కి వచ్చింది. చుట్టూ కలియజూసాడు. హాల్ ఎంత పెద్దదైనా జనసందోహంవల్ల ఇరుగ్గావున్నట్లు వుంది. కాంతివంతమైన లైట్లు, రకరకాల మనుష్యులు, వాళ్ళు ధరించిన డ్రెస్‌వల్ల హాల్ కలర్‌ఫుల్‌గా ఉంది. సరిగ్గా చూచుకొని నడవకపోతే అస్తవ్యస్తంగా వున్న సూట్‌కేస్లను తన్నుకొని పడటం ఖాయం. ఎటు చూసినా ఆనందం వెల్లివిరిసినట్లుంది అక్కడ. వచ్చే ప్యాసింజర్స్‌కు దూరంనుండే చీర్‌లీడర్ టైపులో గాలిలోకి చేతులు వూపుతూ కొందరు వెల్‌కమ్ చెప్పటం, దగ్గరకు వచ్చినతరువాత కౌగలించుకోవటం, ఫాలోడ్ బై ముద్దులు. భలే. కొందరు పువ్వులు పట్టుకొని వెల్‌కమ్ చెబుతూంటే, కొందరు ప్రయాణీకుల పేర్లు వ్రాసిన కార్డ్‌బోర్డ్స్‌ను గాలిలో పైకెత్తిపట్టుకు ఆహ్వానం చెబుతున్నారు. అలా దృష్టిసారిస్తే మరికొందరు దీర్ఘచర్చల్లో మునిగిపోయి మాట్లాడుకుంటూంటే, మరి కొందరు వైటింగ్ చేర్స్‌లో కూర్చుని ఎవరికోసమో ఎదురుచూస్తూ బయట ట్రాఫిక్‌ని వాచ్ చేస్తున్నారు. నిమిషం గాప్‌లేకుండా ఇన్ అండ్ ఔట్ ఆటోమాటిక్ డోర్స్ ఓపెన్ అవ్వటం, క్లోజ్ అవ్వటం జరుగుతోంది. కొంతమంది లోనికి వస్తే, కొంతమంది బయటకు వెళ్తున్నారు. అందరి ముఖాల్లో ఆనందం కొట్టొచ్చినట్టు కనబడుతోంది. ఇదంతా చూస్తున్న సుబ్బారావుకి జేఎఫ్‌కే ఇంటర్నేషనల్ బిల్డింగ్ మీద జేఎఫ్‌కే హాపీ పోర్ట్ అని పేరు మార్చుతే బావుణ్ణు అనుకున్నాడు.

అంతలోనే ఏర్‌యిండియా ఫ్లైట్‌రావడం, జనం బయటకు రావటంతో ఆనందంతో కూడిన కలకలం స్టార్ట్ అయింది. ఇంతకుముందే ఏర్‌పోర్ట్‌లో విచారంలేదని అనుకున్న సుబ్బారావుకి యిపుడు కాస్త ఆచారంకూడా కనిపిస్తోంది అక్కడక్కడ. ముఖ్యంగా నార్త్‌యిండియన్ పెద్దవయస్సు వాళ్ళు బయటకు వచ్చినపుడు వాళ్ళ కాళ్ళకు నమస్కరించి రిసీవ్ చేసుకుంటున్నవాళ్ళను సుబ్బారావు ముచ్చటగా చూస్తున్నాడు. ఆచార వ్యవహారాలు ఎలావున్నా (వాటిగురించి సుబ్బారావుకి అంతగా తెలీదు) పెద్దలపట్ల గౌరవం నచ్చింది.

ఏ నిముషంలోనైనా సావిత్రి బయటకు రావచ్చు. గేట్స్‌వైపు చూస్తూనే ఉన్నాడు. చేతిలో వున్న జాకెట్‌ని సున్నితంగా తడిమాడు. ప్రేమతో చూశాడు. సావిత్రికి బహుశా ఈ వాతావరణం కాస్త చలిగా అనిపించవచ్చు. విజయవాడ వేడితో పోలిస్తే న్యూయార్క్ 70 డిగ్రీలవేడి తప్పక చలిగానే ఉంటుంది. లాస్ట్‌వీకెండ్ మేసీస్ డిపార్ట్‌మెంట్ స్టోర్‌కివెళ్లి గంట టైము స్పెండ్‌చేసి ప్రత్యేకంగా సావిత్రికోసం తను ఈ జాకెట్‌కొన్నాడు. సావిత్రిని జాకెట్‌లో అందంగా ఊహించి మరీకొన్నాడు.

ఇంతలో ఎగ్జిట్ తలుపులు తీసుకొని వస్తున్న ప్రయాణీకుల తలల మధ్యనుండి మెరుపుతీగలా, మోహినిలా, ఆకాశనక్షత్రంలా, క్షణకాలం దేదీప్యమానంగా వెలిగి మాయమైన ఫైర్‌క్రాకర్‌లా తన ప్రాణమైన సావిత్రిలా – సావిత్రిలా ఏంటి – సావిత్రే ముమ్మూర్తులా సావిత్రే కనిపించింది. అందమైన బాపూబొమ్మలా, అజంతాసుందరిలా దిక్కులు చూచుకుంటూ (సుబ్బారావుకోసం) మందగమనంతో ముందుకి, ముమ్ముందికి, సుబ్బారావు సన్నిధిలోకి వచ్చేసింది. ఎన్నోగంటలు లైనులో నిలబడి చేసుకున్న దైవదర్శనం ఒక మెమొరీ అయితే, సుబ్బారావుకి సావిత్రి సన్నిధి రియల్ అండ్ ఫారెవర్. సావిత్రిని గుర్తించిన సుబ్బారావు చెయ్యిపైకెత్తి సిగ్నల్ యిస్తున్నాడు. అప్పుడు సావిత్రి గుర్తించింది. కళ్ళు కళ్ళు కలుసుకున్నాయి. ఆత్మీయంగా పలుకరించుకున్నాయి. ఉత్సాహంతో దాదాపు పరుగెత్తుతున్నట్లే ఆమెకు ఎదురువెళ్ళి 'సావిత్రీ' అంటూ చేతులు పట్టుకొని, సున్నితంగా నుదిటమీద ముద్దుపెట్టుకుంటూ, కట్ చేసినట్లు ప్రక్కనేవున్న పెద్దావిడ వాళ్ళనే గమనిస్తున్నట్టు అనిపించి, టక్‌మని అక్కడితో ఆగిపోయాడు.

ఎవరన్నట్లు సావిత్రివైపు కొంచెం ఆశాభంగంగా మోముపెట్టి చూశాడు. సావిత్రి మెల్లగా 'ఈవిడ తాయారమ్మగారు మనవూరే' అంటూ పరిచయంచేసింది. సుబ్బారావు ఆవిడకు నమస్కరించి కుశలప్రశ్నలు వేశాడు. ప్లేనులో పరిచయమయ్యారట. వాళ్ళుకూడా న్యూజెర్సీలోనే వుంటారట. ఏకారణంవల్లో తాయారమ్మగారి హజ్బెండు రావడం కాస్త ఆలస్యం అయింది. సుబ్బారావు సోషల్ సర్వీస్‌చేసే మూడ్‌లో లేడు. సావిత్రితో ప్రతిక్షణం ఒంటరిగా గడపాలని తను ఎంతోకాలంగా ఎదురు చూస్తే ఎందుకిలా అయ్యింది? మనసులోకి నీరసంలాంటిది వచ్చేసింది. తాయారమ్మగారి నుండి ఫోన్‌నెంబరు తీసుకొని వాళ్ళ యింటికి కాల్ చేశాడు. ఎవ్వరీ బ్లాక్ క్లౌడ్ హాస్ ఓ సిల్వర్‌లైనింగ్. దేర్ యీజ్ లైట్ అట్ ది ఎండ్ ఆఫ్ ది టన్నెల్ అన్నట్లు, అంతలోనే బొజ్జ వూపుకుంటూ మిస్టర్ తాయారమ్మగారు ప్రత్యక్షం అయ్యారు, కార్ ట్రబుల్ యిచ్చింది అంటూ. మీరు యింటిదగ్గరనుండి బయలుదేరినట్లు తెలుసుకున్నానులెండి అంటూ వాళ్ళకు వీడ్కోలుచెప్పి సుబ్బారావు రిలీఫ్‌గా గాలి పీల్చుకున్నాడు. పోయిన ఉత్సాహం క్షణాల్లో రివైవ్ చేసుకున్నాడు. ప్రక్కనున్న సావిత్రిని చూశాడు. అప్పుడు జ్ఞాపకం వచ్చింది తను కొన్న జాకెట్‌గురించి. గబగబా బ్యాగ్‌లోనుండి తీసి భుజాలమీదుగా వేసి జెంటిల్‌గా భుజాలు నొక్కి మురిపెంగా చూశాడు. నీకు చలిగా వుంటుందేమోనని అని అన్నాడు. భుజాలు చుట్టూ చేయివేసి పొదవిపట్టుక నడిపించాలన్న కోర్కెను బలవంతంగా అణచుకున్నాడు. పబ్లిక్‌లో ముద్దులు పెట్టుకోవడం, కౌగలించుకోవడాల గురించి సుబ్బారావుకి, ఫ్రెండ్ వెంకట్‌కి వాదన జరుగుతూనే వుంటుంది. వెంకట్ ఫ్రీడమ్ ఆఫ్ ఎక్స్ప్రెషన్‌లేరా అది అంటాడు. తను అందుకు ఒప్పుకోడు. మనకంటూ ఆచారవ్యవహారాలు లేవా? జంతువులకు కంట్రోల్ లేదంటే అది వేరు. మనుష్యులకు కంట్రోలులేకపోవడం సుబ్బారావుకి నచ్చదు.

సావిత్రి విప్పారిన నేత్రాలతో ఏర్‌పోర్ట్‌ని, మనుష్యులను పరిసరాలను గమనిస్తూ బాగేజ్ కార్ట్‌ని తోసుకుని వెళ్తున్న సుబ్బారావుతో మెల్లగా నడుస్తూ కారుచేరుకున్నారు. కారు ఎక్స్ప్రెస్‌వే మీదకు చేరుకుంది. 30మైళ్లు కలిసిప్రయాణం చేస్తే మనయిల్లు వస్తుంది అని చెప్పాడు.ఒంటరిగా భార్యతో కలసి ప్రయాణంచేయడం సుబ్బారావుకి థ్రిల్‌గా ఉంది. ఎక్సైటింగ్‌గా ఉంది. కుశలప్రశ్నల తరువాత హైవే గురించి, డ్రైవింగ్ ఎంత ఈజీగా చేయవచ్చో, డైరెక్షన్ బోర్డ్స్‌ను గురించి చెబుతూ ఆగిపోయి, సావిత్రీ, దిక్కులేనివాడికి దేవుడేదిక్కు అని విన్నావుకాని, దిక్సూచే దిక్కు అని విన్నావా అని అడిగాడు. సావిత్రి తెల్లబోయి తెలియదన్నట్లు బుర్రవూపింది. మరి తూర్పుకి తిరిగి దణ్ణంపెట్టండి అని ఎప్పుడు ఉపయోగిస్తారో తెలుసా అన్నాడు. చెప్పండి అన్నట్లు సావిత్రి అతణ్ణి చూసింది. అందుకు సుబ్బారావు మనం డ్రైవ్ చేస్తున్నప్పుడు దారి తప్పిపోయాం అనుకో అన్నాడు. సావిత్రి కంగారుగా చూసింది. భయంలేదులే, అనుకో అన్నాను. ఇంకా తప్పిపోలేదులే అన్నాడు. ఒకవేళ తప్పిపోతే కార్ ప్రక్కకు తీసి తూర్పుకు తిరిగి దణ్ణం పెట్టాలి. సూర్యుడు తూర్పున వుదయిస్తాడని చదువుకున్నాం గదా. థాంక్ గాడ్ ఆవిధంగా చేసే దిక్కులు తెలుసుకుంటాం. నీ ప్రక్కనున్న మ్యాప్‌లో చూస్తే ఎన్ ఫర్ నార్త్ అన్న బాణంగుర్తు కనిపిస్తుంది. దానికి పర్పెండుకులర్‌గా ఈస్ట్‌వెస్ట్‌లుగా గుర్తించగలం. నార్త్ అనే ఈ బాణమే దిక్కుతోచని ఈ డ్రైవరుకు దిక్సూచి. చేతిలో డబ్బు, దిక్కులమీద నాలెడ్జ్‌వుంటే మనం ఈ కార్‌లోనే ఎన్నో ప్రయాణాలు చేయవచ్చు అన్నాడు. ముందుముందు చేయబోయే ట్రిప్స్ వూహించుకుంటూ. సావిత్రి విప్పారిననేత్రాలతో సుబ్బారావుని అలాగే చూస్తోంది. అప్పుడు గమనించాడు సుబ్బారావు సావిత్రి కాస్త నలతగా ఉన్నట్లు. ప్రయాణపుబడలిక, చేంజ్ ఇన్ క్లైమేట్ అండ్ టైమింగ్స్, ఇన్ ఏ వే, యింకా ఒకరికొకరు స్ట్రేంజర్స్ అన్న ఫీలింగ్స్‌తోనో, భయంవల్లనో, బెరుకువల్లనో సావిత్రి అలా వుందని అనుకొని మాటలు తగ్గించి డ్రైవింగ్‌లో పడ్డాడు.

కొండలుదాటి, కోనలుదాటి హైవేస్ దాటి బ్రిడ్జి దాడి ఆఖరి మజిలీగా కార్ అపార్ట్‌మెంట్ ముందువున్న పార్కింగ్ స్పాట్‌లో ఆగింది. పార్క్‌చేసి హోమ్‌స్వీట్‌హోమ్ అంటూ డోర్ తీసిపట్టుకొని తన జీవితంలోకి రమ్మన్నట్లు ఆహ్వానం పలికాడు. మెల్లగా సూట్‌కేస్‌ని మేనేజ్ చేసి అపార్ట్‌మెంట్‌లోకి ప్రవేశించాడు. సావిత్రి గుమ్మందగ్గరే ఆగిపోయింది. కోరుకున్న ఏకాంతం చేరుకున్న కాంత. అప్పటివరకూ ఎంతో కంట్రోల్‌చేసుకున్న భావాలు సుబ్బారావులో కార్యరూపం ధరించాయి. నెమ్మదిగా సావిత్రిని చేరాడు. సావిత్రీ అంటూ చేతులు ముందుకు చాపాడు. ఒక్కసారి కౌగిలిలోకి వచ్చి సర్రున జారి అతని పాదాలను తాకింది. తనలాగే సావిత్రికూడా సెంటిమెంట అనుకొని వెంటనే లేవనెత్తి గుండెలకు హత్తుకున్నాడు. రెండు చెంపలమీద ముద్దులుపెట్టి పొదవిపట్టుకున్నాడు. సావిత్రి ఒళ్లు ఝల్లుమందో ఏమో, కళ్లు అరమోడ్పులయ్యాయి. అలా పట్టుకునే మెల్లగా నడిపించుకుంటూ అపార్టుమెంట్ చూపించేదానికి తీసుకొనివెళ్ళాడు. ఇది కోట్ క్లాసెట్, నీ జాకెట్ తీసి అందులో తగిలించుకోమన్నాడు. ఆ మాటలకు సావిత్రి బుగ్గలు ఎరుపెక్కి క్రిందకు చూస్తూ నిలబడిపోయింది. మరుక్షణంలో సుబ్బారావుకి తలిసింది. తను ఏం అన్నాడు, సావిత్రికి ఎలా అర్థం అయ్యింది అన్న విషయం. అర్థం తెలిసిన సావిత్రి కూడా హాయిగా నవ్వేసింది. లివింగ్‌రూమ్, బెడ్‌రూమ్, కిచెన్ చూపించి బాత్‌రూమ్ దగ్గర వదిలిపెట్టాడు, రిఫ్రెష్‌కమ్మంటూ. అంతాచూసిన సావిత్రి సుబ్బారావుగురించి నీట్‌మాన్ అనుకుంది.

అప్పటికి సాయంత్రం అయి చిరుచీకట్లు కమ్ముకుంటున్నాయి. పక్షులు గూళ్ళకు చేరినట్లు సుబ్బారావుకూడా గూడుచేరాడు. జంటగా ఉన్నాడు. వివాహం అయిన తర్వాత సావిత్రితో గడిపిన కొద్దిరోజుల మధురస్మృతులు మైండులో ఫ్లాష్‌బ్యాక్‌లోనుండి ప్రెజెంట్‌కు వస్తున్నాయి. ఇంతకాలం ఈ ఎడబాటు ఎలా సహించగలిగాం అనిపిస్తుంది యిప్పుడు.

ఆలోచన చేస్తూనే తనకు వచ్చినట్లు చేసిన రెండుకూరలూ ఫ్రిజ్ నుండి బయటపెట్టాడు. పెరుగు టేబిలుమీద వుంచాడు. రైస్‌కుక్కర్ ఆన్ చేసి, టేప్‌రికార్డరులో ప్రత్యేకంగా చేసుకొన్న పాటలు పెట్టాడు. మధురమైన సంగీతం మంద్రస్థాయిలో మత్తు కలిగిస్తుంది. అప్పుడే సావిత్రి స్నానం ముగించుకొని జలకన్యలా, కడిగినముత్యంలా బయటకు వచ్చింది. విచ్చుకొన్న మల్లెమొగ్గలా, లేతగులాబీలావున్న సావిత్రినే చూస్తూ సుబ్బారావు తనను తానే మరచిపోయాడు. చిన్నగా నవ్వుతూ వచ్చి సుబ్బారావు ప్రక్కన కూర్చుంది. గాలిలోనుండి తేలుతూ వచ్చిన సుగంధం సుబ్బారావుని మత్తులోముంచి మరోలోకానికి రమ్మన్నట్లుగా వుంది. అలా చూస్తూనే బుగ్గమీద చిటికవేసి పాటలు వింటూ వుండు అంటూ తను బాత్‌రూమ్‌లోకి వెళ్ళాడు. హుషారుగా ఈలవేసుకుంటూ పాటపాడుకుంటూ స్నానం ముగించాడు. సుబ్బారావు బయటకువచ్చే టైముకి రైస్ డన్ అన్న బెల్ వినిపించింది.

ఈ పూటకు నీకు రెస్ట్ అంటూ అంతకుముందే బయటకు తీసిన కూరలు వేడిచేయటం మొదలెట్టాడు. మధ్యమధ్యలో కలుపుతూ టేబిల్ సెట్ చేస్తున్నాడు. డిన్నర్ ఫర్ టూ అంటూ టేబిల్‌మాట్స్ ఆపోజిట్‌గా పెట్టాడు. వాటిమీద ప్లేట్లు, ప్లేట్లకు కుడియెడమలలో కాండిల్స్‌పెట్టాడు. ఎడమచేతికి అందేవిధంగా మంచినీళ్లుపెట్టాడు. స్పూన్స్, ఫోర్క్స్, రైట్‌హాండ్‌సైడ్ వచ్చినట్లుగా పెట్టాడు. ప్లేటు మధ్యగా ఒక స్కూపు రైసువేసి, వేడిచేసిన రెండుకూరలు రైసుకు

పైన ఒకస్కూపు, క్రింద ఒక స్కూపు వేసి అందమైన షేపుతీసుక వచ్చాడు. క్యాండిల్స్ వెలిగించాడు. లైట్స్ ఆఫ్‌చేసి సావిత్రి దగ్గరకు వెళ్ళాడు. అంతవరకూ ముచ్చటగా సుబ్బారావునే గమనిస్తున్న సావిత్రి సుబ్బారావును చూస్తూ మురిపెంగా నవ్వింది. సుబ్బారావు చిత్తు అయిపోయాడు. 'బంగారుబొమ్మ రావేమే' అంటూ రాగం అందుకుని చెయ్యిపట్టుకుని టేబిల్ దగ్గరకు తీసుకొనివెళ్లి చేర్ జరిపి, పాట ఆపకుండా కళ్ళతోనే కూర్చోమని చెప్పాడు. తనుకూడా కూర్చుంటూ, 'సావిత్రీ, ఎంజాయ్ యువర్. డిన్నర్, యూ మే స్టార్ట్‌నా అన్నాడు. నేను ఫోర్క్‌తో తింటాను. నీకు చేతితో తినాలనిపిస్తే నాకు అభ్యంతరంలేదు అంటూ, తను స్టార్ట్‌చేశాడు. ఎవరైనా అన్నదాత సుఖీభవ అని భగవంతుడికి థ్యాంక్స్ చెబుతారు. నేను మాత్రం మాలతీచందూర్ సుఖీభవ అంటాను. నా వంటలగురువు ఆవిడే అన్నాడు.

సుబ్బారావులో సింప్లిసిటీ, స్ట్రైటెఫార్వర్డ్‌నెస్, చిలిపితనం సావిత్రిలో సహజంగా వుండే సిగ్గూ, సంకోచం తొలగించాయనే చెప్పాలి. మొత్తానికి ఆనందంగా ఆ అంకం ముగిసింది. పాటలు వింటూనే చకచకా కిచెన్ క్లీన్‌చేశాడు. ఫ్రూట్ ఆర్ ఐస్‌క్రీమ్ అని అడిగి నా చాయిస్ అదే అంటూ ఐస్‌క్రీమ్ పట్టుకొచ్చాడు. తింటూ యిరుప్రక్కల ఇనలాస్ కబుర్లు విన్నాడు. కామెంట్స్ చేశాడు. సావిత్రిని నవ్వించాడు. కవ్వించాడు.

ఇంతకన్న సుముహూర్తం వేరేముంది అన్నపాట వినిపిస్తూంది క్యాసెట్‌లో. అందమైన నీలంకవరు తీసుకొచ్చి సావిత్రి చేతికిచ్చాడు. 'నా సావిత్రికి' అని వుంది దానిమీద. సావిత్రి చెవిలో మెల్లగా 'నీ ముద్దుల్లో మురిపెం, నీకౌగిలిలో స్వర్గం, నీ కళ్ళల్లో కాంతులు చూశాను. నిన్ను చూడాలని నీ నోటిమాటవినాలని, నీ ఒడిలో ఒరిగిపోవాలని, నీ స్పర్శలో పొందే ప్రేమానుభూతులకోసం ఎంతగానో నిరీక్షించాను. ఆ మంచి రోజు ఈ రోజు అయ్యింది' అంటూ క్రిందకుజారి సావిత్రి ఒళ్లో తలపెట్టుకొని రెండుచేతులతో తమకంతో ఆమెను చుట్టేశాడు. సావిత్రి మెల్లగా కవర్ ఓపెన్ చేసి నీలంరంగు కాగితం మీది గేయం చదివింది.

మరల్చుకోలేను నీ చూపులు
ఎందుకో నీమీదే తీపులు
తీయగ సాగెను తలపులు
సాగనీ మన వలపులు!

చదవడం పూర్తిచేసిన సావిత్రికి వేడిగా నిట్టూర్పు వచ్చింది. చుట్టుకొనివున్న సుబ్బారావును తల్లి తనబిడ్డను చూచినట్లుగా చూసింది. స్త్రీ సహజమైన ప్రేమ, వాత్సల్యం పొంగిపొర్లాయి. ఒడిలో వున్న సుబ్బారావుని గుండెలవరకూ లాక్కొని గాఢంగా హత్తుకుంది. పాపలా ఒదిగిపోయాడు హాయిగా. పారవశ్యంలో కొద్దిక్షణాలు మౌనంగా గడచిపోయాయి. ముందుగా సావిత్రి తేరుకొని, సుబ్బారావు చెవిదగ్గర మెల్లగా 'మనకు ఇంకా ముహూర్తం కుదరలేదు. అబ్బాయిగారు ఇంకా మూడు రోజులు ఆగాలి ' అంది లాలనగా. ఆ మాటలకు బుసలుకొట్టుకు, ఖస్సుమని వస్తున్న వుద్రేకం తుస్సుమంది సుబ్బారావులో. ఆలోచనలో పడ్డాడు. పాపం, అందుకే కాస్త నలతగా కనిపించింది. అప్పుడు సరిగ్గా అర్థంచేసుకోలేకపోయాను అనుకున్నాడు. వాట్ ఏ స్లిప్ బిట్వీన్ ది కప్ అండ్ లిప్ అన అనుకోకుండా వుండలేకపోయాడు. సుబ్బారావు చేతులు సావిత్రినే చుట్టుకొనివున్నాయి. చేతిస్పర్శలో వున్న తేడా మాత్రం సావిత్రి శరీరం గ్రహించింది.

.... శుభం ....

తెలుగు వారికి ప్రత్యేకంగా
తెలుగులోనే సంప్రదింపులు

TASNEEM, M.D.,

PEDIATRICS

Infants, Children and Adolescents

Office Hours By Appointment

136-30 Sanford Avenue, Suite B
Flushing, NY 11355

(718) 358-3100

Excel Photography

Memorable Portraits (Studio/Home)
Personal, Family, Children

Professional Studio with
Changing room, Make up/ hair stylist

Photographic coverage of
Dance Arangetrams, Cultural Programs

Please call
Samuel Christudas (201) 368-8400